

[Camre]

krav må dog ikke fastsættes, såfremt de indebærer en teknisk handelshindring. Det vil være af interesse at få oplyst, hvorledes begrebet teknisk handelshindring skal fortolkes.

Det ønskes således belyst, om det forhold, at danske producenter inden for sikkerhedsudstyr har omstillet produktionen, således at de danske krav tilfredsstilles, indebærer, at de pågældende krav til sikkerhedsudstyret kan hævdes at indebære en beskyttelse af den danske produktion mod konkurrence udefra, og om de pågældende krav til sikkerhedsudstyret på den baggrund kan underkendes.

Svar (20/2 86):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hvis man forestiller sig en fremtidig EF-harmonisering af de tekniske krav, som kan stilles til individuelt sikkerhedsudstyr, vedtaget på grundlag af pakkens nye bestemmelse i art. 100 A, følger det af klausulen i bestemmelsens stk. 4, at en medlemsstat kan fastsætte mere vidtgående beskyttelsesforanstaltninger, såfremt den skønner det nødvendigt af hensyn til arbejdsmiljøet eller arbejdstagerens sikkerhed og sundhed i øvrigt.

Det bemærkes i øvrigt, at det ikke som anført i spørgerens begrundelse er forudsat i pakken, at der i de kommende år skal ske en harmonisering af forskelligt sikkerhedsudstyr, som anvendes til arbejderbeskyttelse.

Spm. nr. S 706

Til *udenrigsministeren* (14/2 86) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil udenrigsministeren under henvisning til EF-Kommissionens direktivforslag (KOM (84) 437, endeligt) oplyse, om beslutningsretten til at markedsføre bioteknologiske lægemidler flyttes fra Danmark til et underudvalg under EF-Kommissionen, hvorved Kommissionen får mulighed for selv at sætte forslagene i værk?«

Begrundelse

Danmark har et kontrolleret og relativt begrænset marked for lægemidler. Denne situation vil blive undergravet ved, at beslutninger om markedsføring og produktgodkendelse træffes gennem flertalsafgørelser i EF. I

adskillige tilfælde ville beslutninger ikke nå frem til Ministerrådet, hvorved vetoretten forsvinder.

Svar (19/2 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Selv om man forestiller sig, at et direktiv om bioteknologiske lægemidler måtte blive vedtaget af Rådet på grundlag af den nye bestemmelse i art. 100 A, og selv om et sådant direktiv måtte indeholde en delegering til Kommissionen med henblik på gennemførelsesforanstaltninger, følger det af bestemmelsen i art. 100 A, stk. 4, at en medlemsstat af bl.a. sundhedsmæssige grunde kan stille mere vidtgående krav.

Dette gælder, uanset om de fællesskabsretlige krav er indeholdt i en af Rådet udstedt retsakt eller i en af Kommissionen udstedt retsakt, som har hjemmel i en overordnet rådsretsakt.

Spm. nr. S 708

Til *justitsministeren* (14/2 86) af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om EF-Kommissionens tanker om at koordinere medlemsstaternes visumpolitik?«

Begrundelse

Det har hidtil været fast antaget, at hvert enkelt land selv afgør, hvilke fremmede statsborgere der skal være i besiddelse af et visum for at kunne besøge landet. Nu fremgår det imidlertid af fællesmarkedets tidsplan for gennemførelse af det indre marked, forudsat at EF-pakken vedtages, at også dette område skal gores til et fællesmarkedsanliggende.

Det er umiddelbart vanskeligt at se, hvilken forbindelse der er mellem en gennemførelse af det indre marked ved afskaffelse af handelshindringer og beslutninger om, hvilke fremmede statsborgere der skal have ret til at besøge et land uden visum.

Svar (19/2 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Generelt er det min opfattelse, at det er frugtbart at deltage i drøftelser med andre lande om koordinering af udlændingelovgiv-